

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Udrag fra J.L.A. Kolderup-Rosenvinge

Citation: Kierkegaard, Søren: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 28", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 28*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2012 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-b259-txt-shoot-id9c9bfc3e-e40f-4867-b894-7cad56d3f3f4.pdf> (tilgået 05. august 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 28

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Det gjør mig næsten ondt, kjære Magister! at maatte uddrage det Resultat af vor sidste Samtale, eller rettere af Deres Enetale (men jeg haaber, at jeg nu, da De har udtalt, ogsaa faaer Lov til at faae et Ord indført) at De er en hemmelig Tilhænger af Bevægelsespartiet. Deres evige Lovtale over Spadseren, som De har bragt i et formeligt System, hvis Culminationpunkt er, at man kan gaae fra det altsammen, viser mig tydeligt hvad Klokken er slaaet; thi ogsaa de øvrige Bevægelsesfolk ansee Bevægelsen selv for Hovedsagen, og har tilsidst ikke andet Maal end at gaae fra det altsammen. Horats lærte dog i gamle Dage, at man ikke kan ride fra Sorg og Bekymring (sedet atra cura post equitem – jeg maa her citere af Hukomelsen og den duer just ikke meget – men det er dog Mening) og jeg tvivler paa, at [han] har troet, at man kunde gaae eller løbe fra den. De har imidlertid gjort denne Opdagelse, og fortjener – forudsat at Kuren er probat – i det mindste en Adresse, ikke blot fra det danske Folk, men fra den hele lidende Menneskehed; indtil videre maa De tage til Takke med, at jeg kalder Dem magister peditum; thi at Rytteriet i denne Henseende kun nytter lidt har, som anført, allerede Horats sagt og jeg har derfor for mit Vedkommende afskaffet det. Men jeg maa dog bede Dem at betænke, inden De faaer alle Folk til at gaae eller løbe med Dem, at Centrifugalkraften vilde virke aldeles ødelæggende, dersom ikke Centripetalkraften tjente til Modvægt, og at det vilde have de betænkeligste Følger, dersom alle Mennesker fik Bisselæder i Skoene; De vilde selv tilsidst ikke kunde finde en eneste eensom Spadseregang – thi alt vilde være opfyldt med Mennesker, der vilde løbe fra dem selv. Men see her ligger Knuden i Systemet; De kan maaskee lære Folk at gaae fra deres Sjæl ved den idelige Bevægelse, saa at de tilsidst overvældede af Træthed gaae sovende omkring, men har De ogsaa betænkt, at man for at gaae maa tage Kroppen med? og naar nu denne ved sit Ildebefindende idelig minder om, at Personen, som spadserer er en Pjalt, og at han gjorde langt bedre i at sidde inden 4 Vægge, just ikke for at tygge paa sine Negle, men for at lade Sjælen flyve paa Phantasiers Vinger, medens han giver Kroppen Lov til at hvile paa en Sopha eller Stoel, hvorfor Kroppen af Taknemlighed – thi den ene Godhed er den anden værd – lader Sjælen have Ro i nogle Timer ad Gangen. Dette System anbefaler sig ved at tilvejebringe en passende Ligevægt mellem Sjæl og Legeme, i det det erkjender begge Parters Fordringer – eller – i det moderne Sprog – lige Berettigelse, medens Deres evige Bevægelses-System gjør Menneskets Krop til et perpetuum mobile, der tilsidst løber reent fra sin Sjæl eller slæber den sovende omkring med sig – see dertil kommer Systemet i sin Conseqvents! Naar De maaskee vil indvende mig, at mit System er et Hvilesystem, maa jeg erindre, at jeg ikke, som Indianerne – det vil sige Braminerne, anseer den absolute Hvile for det højeste Gode, men at jeg ogsaa holder paa en passende Bevægelse, men helst tilvogns eller til Skibs. At jeg foretrækker Vognbevægelsen for den mere folkelige Gangbevægelse, vil De maaskee tilskrive mit aristokratiske Sindelag, men jeg maa herved bemærke, at netop Bondestanden kjører meget og at der ere mange Vogne der slet ikke ere aristokratiske, saasom Omnibusser (eller Busser), Arbejdsvogne, Skarnagervogne &c &c. – At jeg virkelig bevæger mig, kan De see deraf, at jeg igaar gik (NB. pr. Dampskib, en af vor Tids fortræffeligste »Errungenschaften« et moderne tydsk Ord, som vi endnu ikke have erobret, ligesaa lidt som »Wühler«) til Helsingør, og spadserede fra Hellebæk til Odinshøj; idag er jeg med Dampskibet kommen tilbage til Bellevue – derfra kjørt hertil og i Eftermiddag agter jeg at spadserer til Eremitagen. Kan De forlange mere? tre forskellige Bevægelsesmaader paa een Dag og ovenikjøbet ved Bevægelsen tilbagelagt mange, mange Miil – jeg kan ikke engang tælle dem eller gider ikke. Kort at fortælle, mit System er i alle Maader at foretrække for det evig peripathetiske, og Systemets Formel er: ne quid nimis!